

U OVOM BROJU:**DOBRA VEST
SA GROBLJA***George Hawke***EVANGELIZACIJA***Nepoznat autor***UZROCI POTOPA***Voren Berkli***CYBERSEX***Mark Hinds***BEZ KOMPROMISA (1)***Melodi Grin***misaone refleksije****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milišašević**Vlatko i Jelena Dir**Ante Miliša*

Može se reći da ljubav prema Bogu ima dva lica: ljubav prema Hristu i ljubav prema onima koji su Hristovi. Ovo je činjenica u koju ne treba sumnjati - ovakva ljubav je potpuna - Bogougodna i tu se više ništa ne može dodati niti oduzeti. Ipak, možemo mnogo govoriti o tome kako Boga ljubimo a da svojim delima to potpuno poričemo, postajemo "sveti lažovi", kako o tome kratko i jasno piše apostol Jovan (1. Jn. 4:19-21).

Razmišljajmo o ispovedanju Božije ljubavi i na ovaj način: Bog je nedodirljiv i nevidljiv, Bog je Duh. Mi smo dodirljivi i vidljivi, što znači, u stanju smo da vidimo, dodirujemo, razgovaramo i čujemo druge. Kad me obuzme tuga, bolest ili nesreća, neko može da mi se približi u iskrenoj brizi i sa iskrenim zanimanjem, pa dok mi govori, dok mi se smeši, ili dok ćutke plače sa mnom, on onda pokazuje da mu je stalo do mene. Tada, iako sve to ništa ne može dodati Božjoj ljubavi kojom me On ljubi, ipak utiče na mene, i to na moje stanje duha. To znači, da mi se kroz tu osobu Bog sam približio i saosećao sa mnom.

Ti i ja možemo jedan drugom učiniti da nevidljivi Bog postane stvaran, i možemo jedan drugom pomoći da shvatimo šta znači da nas Bog iskreno ljubi. Kad to jasno shvatimo, kad u potpunosti uđemo u to, naši međusobni odnosi u crkvi neće biti samo refleksna dužnost, nego radost - nebeska radost.

Dragi naši čitaoci,

naša želja je, da nam Gospod pomogne u doprinosu tome, da naš brat i sestra u Hristu, što potpunije saznaju šta znači to "da ih Isus ljubi", i da u tome uživaju, i slave Ga zbog toga. Pomožimo jedni drugima da Hrista što stvarnije doživimo.

Vaša, SIONSKA TRUBA.

DOBRA VEST SA GROBLJA

George Hawke

Svaki grad, mesto ili selo ima svoje groblje koje čuva sećanja na ljude raznoraznih životnih sudbina, podsećajući nas da smrt dolazi i svakome od nas. Ne vrati li se Hrist u međuvremenu, naša će tela takođe završiti na groblju. To je prirodna posledica "osuđenosti na raspadljivost", koju delimo sa ostatkom svih Božjih stvorenja (Rimljanima 8:21). Čak i ako bi brigu o tvom zdravlju vodi najbolji medicinski specijalisti na svetu, jednog ćeš dana ipak morati da se suočiš sa smrću.

Prazan grob

No, temelj hrišćanske vere je prazan grob, obeležen radosnim uzvikom, "*Uskrsnuo je!*" (Marko 16:6, IŠ). Nakon što je bio razapet, Hrist je bio stavljen u grob koji je bio iskopan u steni te zatvoren velikim kamenom (Matej 27:60). Lukin izveštaj o tome šta se desilo je sledeći: "*A u prvi dan nedeljni dođoše vrlo rano na grob, i donesoše mirise što pripraviše, i neke druge žene s njima; Ali nađoše kamen odvaljen od groba. I ušavši ne nađoše telo Gospoda Isusa. I kad se one čuđahu tome, gle, dva čoveka staše pred njima u sjajnim haljinama; A kad se one uplašile i oboriše lica k zemlji, rekoše im: 'Što tražite Živoga među mrtvima? Nije ovde; nego ustade; opomenite se kako vam kaza kad beše još u Galileji, Govoreći da Sin čovečiji treba da se preda u ruke ljudi grešnika i da se razapne i treći dan da ustane.'*" (Luka 24:1-7)

Kasnije toga dana, Isus se pridružio dvojici svojih sledbenika dok su išli iz Jerusalima u Emaus (Luka 24:13-35). Oni su bili zapanjeni činjenicom da je grob bio prazan, dok Isusa nisu prepoznali. Interesantno je primetiti njihove reakcije nakon što su Ga prepoznali. Srca su im se tako zagrejala dok je Gospod razgovarao sa njima i objašnjavao im navode Svetog pisma. Bili su ohrabreni razumevši ono što je Bog uradio sa Isusom. A onda su ustali i odmah se vratili u Jerusalim, koji je bio udaljen nekih 11 kilometara, kako bi sve ispričali svojim kolegama, čiji je odgovor na to bio: "*Zaista ustade Gospod, i javi se Simonu.*" (Luka 24:34). Takođe, oni su ponovo prepričali kako je On hodao uz njih, razgovarao sa njima, te kako im se otkrio. Njihov je, dakle, dokaz na vaskrslog Hrista bio i spoljašnji i unutrašnji. Umesto da

budu očajni, bili su uzbuđeni te su krenuli širiti Dobru vest svim svojim prijateljima.

Za razliku od tela drugih ljudi, uključujući i cara Davida, Hristovo telo nije istrulilo u grobu (Dela 2:25-32, 13:36-37). Iako je imao sahranu i bio je stavljen u grob, Hrist je tri dana kasnije ustao od mrtvih, a videlo Ga je više od 500 ljudi (1. Korinćanima 15:6). Ženama više nije bilo potrebno da posećuju Hristov grob. Njegovo vaskrsnuće bilo je jasan dokaz njegove pobede nad smrću i dolaska sile Carstva Božijeg, koja je život večni (1. Korinćanima 15:50-57). To je, takođe, bila "generalna proba" dolazećeg vaskrsnuća za sve vernike: "*...tako će i po Hristu svi oživeti, ...oni koji verovaše Hristu.*" (1. Korinćanima 15:22-23)

I mi ćemo vaskrsnuti

Poznati akcioni film Arnolda Švarcenegera, "Šesti dan" pokazuje novi svet u kojem su čoveku date božanske, biotehnoške moći. U filmu se genetske tehnologije koriste kako bi se eliminisale bolesti, a postoji i mogućnost kloniranja bilo kojeg živog bića. U filmu je to izvanredan svet u bliskoj budućnosti i u kojem je konačno moguća besmrtnost čoveka. Ovo je slično snu nekih današnjih naučnika koji istražuju dugovečnost i koji zamišljaju svet gde starenje ili čak smrt, nisu neizbežni.

No, Biblija kaže da ćemo svi umreti i da će svako ko je umro ustati iz groba (Jovan 5:28-29, Rimljanima 3:23, 6:23). Vaskrsnuće je suprotnost smrti. Smrću se duša odvaja od tela, dok se u vaskrsnuću telo i duša ponovo sjedinjuju. Biblija tvrdi da će ljudi završiti u jednom od dva vaskrsnuća, u zavisnosti od toga da li su njihova imena zapisana u "Knjizi života" (Otkrivenje 20:11-15). Oni koji ne budu u toj Knjizi, Bog će im suditi sa Velikog Belog prestola i oni će biti bačeni u "jezero ognjeno" - pakao. Oni čije ime je zapisano u "Knjizi života" su spašeni Hristovom smrću i ustaće na život večni kad se Hrist vrati. Onda će oni "*svagda s Gospodom biti*" (1. Solunjanima 4:17). Ove dve sudbine najbolje ilustruje priča o bogatašu i prosjaku Lazaru (Luka 16:19-31).

Mesto za spavanje

Drugi Lazar spomenut u Novom zavetu, koji je živio u Vitaniji, je čovek koji je dvaput sahranjen (Jovan 11:1-44). Isus je rekao

njegovoj sestri Marti, "Ja sam vaskrsenje i život; koji veruje mene ako i umre živeće. I nijedan koji živi i veruje mene neće umreti vavek." (Jovan 11:25-26). Tako će vernici koji su već umrli biti uskrsnuti kad ponovo ustanu u život i vrate pri Uzdignuću Crkve: "Koji veruje mene ako i umre živeće." S druge strane, vernici koji budu živi kad se On vrati biće transformisan "u trenuću oka" i biće prebačeni u nebesa: "I ... koji veruje u mene neće umreti vavek."

Kad je Lazar umro, Hrist je rekao da spava (Jovan 11:11). Ova je metafora primenjena i na tela vernika koji su umrli, dajući na znanje da je takva smrt privremena, odmarajuća i mirna (1. Korinćanima 11:30). U stvari, sama reč "groblje" potiče iz grčkog jezika, a znači "mesto spavanja".

Tako, idući put kad vidiš groblje seti se dobre vesti Hristovog vaskrsnuća: On je ostavio svoje "mesto spavanja" praznim a groblja zaista to i jesu "mesta spavanja" za vernike dok čekaju svoje vaskrsnuće u slavu i za nevernike koji čekaju buđenje za odlazak na Sud Božji. ◀

Izvor: Časopis "Grace and Truth", mart 2002.

EVANGELIZACIJA

Nepoznat autor

Govoriti drugima o Hristu nisu formule, već način života.

Jedan moj prijatelj trenirao je nekoliko dečaka iz svog susedstva u fudbalu. U početku je osmogodišnjacima objasnio pravila igre i važnost dodavanja lopte. Pošto je prošlo poluvreme prve probne utakmice, pitao je jednog od igrača zašto je sve vreme propuštao loptu. "O", reče mališan, "znači, treba da je šutiram?!"

Često se tako udubimo u sitne detalje nečega da zaboravimo osnove toga. Kada govorimo o evangelizaciji, o potrebi da drugima govorimo o Hristu - znamo da je napisano bezbroj knjiga, da je održano mnogo seminara, i da smo čuli mnoge propovedi na ovu temu. No, negde i nekako usput - često nakon nekoliko bezuspešnih pokušaja - zaboravljamo šta je to

zapravo evangelizacija, i tragajući za instant uspehom zaboravljamo osnove evangelizacije.

Poznavati osnove evangelizacije ne samo da je potrebno, nego ono nas oslobađa "ropskog" stava prema njoj samoj. Pa da pogledamo prvo šta evangelizacija **nije**, pre negoli što vidimo šta ona **jeste**.

ŠTA NIJE?

Evangelizaciju ne određuje pozitivni odaziv ljudi. Naše glavna uloga u evangeliziranju nije da mi stvaramo obraćenike - to je Božje delo! Pošteno je pitanje da li je naša evangelizacija biblijska ako ne vidimo roda, ali naša je odgovornost da jednostavno budemo poslušni u javljanju poruke Evanđelja. Bog je taj koji uverava i oživljava duhovno mrtve ljude na novi život. Ne možemo, na primer, reći da Pavle u Delima 17 nije evangelizirao samo zato što su se neki rugali a neki nisu verovali.

Drugo, evangelizacija nije nešto što možemo uključiti ili isključiti ili planirati u evangelizacionoj nedelji. Evangelizacija postaje često nešto što činimo u određeno vreme - deo nekakve crkvene tradicije. Međutim, Isus je rekao: "Vi ste svetlost sveta", a mi pokušavamo da je upalimo ili ugasimo kao sijalicu - prema nekakvim planovima. Evangelizacija bi trebalo da se događa u našem svakodnevnom životu, u našim svakodnevnim međuljudskim odnosima. Planirani evangelizacioni sastanci su svakako važni, ali bi trebalo da se događaju u kontekstu izgrađenih snažnih odnosa sa nehrišćanima u našoj okolini. Biblijska evangelizacija je 24 sata životni stil, i u okruženju u kojem se nalazimo.

Treće, evangelizacija nije varanje - zavođenje. Mnogi hrišćani (uključujući i mene) pozovu nehrišćane na nekakav "specijalni sastanak" na kome će se "dešavati specijalni program", ustvari propovedati Evanđelje. I namerno ih zaborave pripremiti za to. Tako, ljudi se osećaju kao "ulovljeni" i kao da im se Evanđelje "baca o glavu".

Bogu takvi mali trikovi nisu potrebni. Umesto toga, ako smo iskreni i otvoreni, Bog će sam ljude privući sebi. Pavle je želeo da to bude jasno: "Jer naš poziv nije od prevare, ni od nečistote, ni u lukavstvu" (1. Sol. 2,3 parafrazirano)

Četvrto, Evangeliziranje nije iskrivljavanje.

Često smo u opasnosti da Božju Reč savijemo tako da što više odgovara nekim okolnostima ili ljudima, izostavljamo one "male stvari" - istine, kao na primer obratiti se i ostaviti greh. Laž je i to kada kažemo ljudima da će obraćenjem ispariti sve njihove brige. Da ponovo citiramo Pavla: "Nego se odrekosmo tajnoga srama da ne živimo u lukavstvu, niti da izvrćemo Božju reč" (2. Kor. 4,2).

Peto, evangelizacija - nije samo za super-evangelizatore. Isus je rekao: "Idite zato i naučite sve narode... učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio" (Matej 28,19-20). Ali to ne znači da svi treba da postanemo Bili Grejem. Bog je odabrao neke ljude u crkvi i dao im darove evangeliziranja, ali želi da koristi svu svoju decu da javljaju Njegovu Radosnu vest. I, naravno, potrebni su mu najrazličitiji ljudi. Da, dok izgleda je nekima lako da govore o svom verovanju, drugoj vrsti ljudi to otežava da se otvore. Možda će takvima tiši i povučeni ljudi lakše moći otvoriti srce.

ŠTA JESTE?

Pa, šta je onda evangelizacija? Prvo, to je obaveštavanje o odnosima, a ne o nekom učenju ili spisku crkvenih odredbi "smeš - ne smeš". Radosna vest je da Bog oprašta naše grehe zahvaljujući Hristovoj smrti i njegovom uskrsnuću, i da možemo postati njegovi prijatelji i više od toga "deca Božija". Zbog toga je bitno za uspešnu evangelizaciju da Hrišćani ljube Boga i da su u ispravnom odnosu sa Njim samim.

Stupiti u bliski odnos sa Bogom zahteva isti napor kao kada stupamo u neki međuljudski odnos. Treba da provodimo vreme u razgovoru sa Bogom kroz čitanje Biblije i molitvu. Tada otkrivamo koliko nas Bog ljubi i šta želi za tebe i od tebe. U tom procesu naš odnos se sa Njime produbljuje, više i više.

Drugo, evangelizacija se vrši iz ljubavi a ne iz osećanja krivice. Dok se tvoj odnos prema Bogu produbljuje, ustanovićeš da želiš drugima govoriti o Njemu. Mnogo je onih koji su na evangelizaciji kazali sami sebi pošto su čuli nekog oduševljenog govornika: "Od sada ću i ja biti oduševljeni evangelizator. Ići ću i celi svet ću pridobiti za Hrista". Međutim, u roku od nekoliko dana revnost je isparila i sada su slični balonu iz kog nestaje vazduh, a koji je samo pre nekoliko dana lep i okrugao lebdeo blizu

tavanice.

Zaručnica ne kaže sebi: "Odlučila sam da ću biti oduševljena svojim verenikom." A mnogi čine upravo tako sa evangelizacijom. Evangelizira se ne samo iz ljubavi za Boga, već i iz ljubavi za druge ljude. Naravno, neke ljude je teže voleti nego druge. Kako ćemo naučiti da volimo ljude koji nisu baš za voleti, ljude koji vređaju ili koji nam kradu naše vreme? Oduvek su mi tu pomagale Isusove reči iz Mateja 25 da kada služimo "ovim najmanjima" služimo istovremeno Njemu. Kakva prednost! Pored toga ovi "nesimpatični" nas na kraju krajeva poučavaju o ljubavi a o čemu nismo ništa znali pre negoli što smo ih sreli.

Treće, evangelizacija je družiti se sa nehrišćanima. Hrišćani se i vrlo lako izdvajaju od nehrišćanskog društva. Zapravo skloni smo da kopamo svoje "mišije rupe" sopstvenog zajedništva i da gradimo "staklena zvona" kao svoja prebivališta. Naše rupe postanu toliko duboke da postajemo slični brodolomniku na pustom ostrvu koji je izgubio dodir sa ostatkom sveta. Ljudima je potreban neko ko će ih saslušati. Ispod njihovog samopouzdanja i šala kriju se stvarne osobe sa emocionalnim ranama i duhovnom nesigurnošću. Neko ko ljudima pristupa otvoreno, u ljubavi i sa razumevanjem, uvek je rado viđen i dobrodošao.

Isus je rekao: "Kao što otac posla mene, tako i ja šaljem vas" (Jn. 20,21). Isus je napustio svoj dom na nebu da bi stao rame uz rame sa sebičnim i samoživim ljudima poput nas. On šalje i hrišćane naših dana. On šalje i nas. Tebe i mene! Treba da izađemo iz svojih hrišćanskih geta i da stanemo rame uz rame sa ljudima oko nas, te da im darujemo nadu.

Potrebno je saslušati ljude i biti uz njih. Kada se neko od ljudi izjada, izraz poput "moliću se za vas" zvuči malo "svetački" - kao "pranje ruku" ili "udaranje rečke na naš opasač". Umesto toga, možda je bolje pitati dotičnog: "Mogu li da vam pomognem? Kako?" Svakako, njemu je potrebna molitva, ali potrebno je da se mi sami istovremeno uključimo u njegov život.

Četvrto, evangelizacija je jasno prenošenje poruke. Evangelizacija jeste Radosna poruka. Činjenice o Isusu Hristu, o Njegovom životu, o Njegovoj smrti i o Njegovom uskrsnuću: to je potrebno da ljudi čuju. Ljudi mora da znaju da se treba odazvati ovim činjenicama, i to svojom ličnom odlukom da promene svoj životni stil i da

nadalje stave svoje pouzdanje u Gospoda.

NEKA LJUDI SAZNAJU

Želiš li da te Bog upotrebi? Onda se moli za to, moli Boga za prilike. Onda ćeš moći očekivati da ti Bog otvori vrata za dobre razgovore sa pripremljenim srcima za Radosnu vest.

Sa malo razmišljanja i molitve mogu da se stvore velike prilike za svedočenje. U razgovoru sa prijateljima postavi pitanje, kao na primer: "Koji je tvoj životni cilj?" - umesto da jednostavno pitaš: "Kakav ti je bio vikend?" Ima mnogo pitanja koja mogu da vode razgovoru o duhovnim stvarima. Može biti korisno kada govoriš o svojim životnim iskustvima koja imaju veze sa tvojom verom u Isusa Hrista. Možeš reći: "U subotu uveče sam pomogao u crkvi prilikom uređenja sale." Možda će to pokrenuti diskusiju. Ako ljudi znaju da si hrišćanin, paziće na tebe - motriće svaki tvoj pokret. I to će prirodno stvoriti nove prilike za razgovor.

Ponekad hrišćani misle da mogu svedočiti i bez reči. Odlučio sam jednom kada sam radio preko studentskog servisa da ću tiho svedočiti. Dok su drugi studenti pričali prljave viceve za vreme ručka, ja sam se izdvajao da čitam Bibliju. Ali tako nikada nisam imao neku ozbiljnu priliku da sa njima razgovaram. Čuo sam za drugog hrišćanina koji je kod svog kolege svirao pesme na klaviru dok su drugovi pili. Nikada nije ništa govorio. Samo je svirao i otišao, i tako svako veče.

Pavle pita (pomalo sarkastično): "Kako mogu onda prizvati onoga u koga nisu verovali? A kako mogu verovati onoga o kome nisu čuli? A kako mogu čuti ako im neko ne propoveda? ...vera prema tome dolazi od slušanja poruke, a poruke se čuju rečju Hristovom" (Rim. 14,17).

Kada sam došao u internat kao student prve godine i raspakovao svoje knjige, stavio sam i svoju Bibliju na sto. Moj novi cimer je to video i rekao: "Nisi valjda neki hrišćanin?" Zapravo, koristio je malo neotesaniji rečnik. Nisam tačno znao kako da mu odgovorim zbog njegovog rečnika. Ali već samim tim što sam stavio Bibliju na sto, postao vidljiv - obeležen. I pošto je znao da sam hrišćanin, budno je pazio na mene, tj. moje ponašanje. Zanimljivo je to, da je on govorio drugim studentima o meni. U mom internatu je bilo nekih 200 studenata. Mladići, koje nikad ranije nisam video zaustavljali bi me i

rekli bi mi: "Hej, čuo sam da si ti neki religiozni tip. Pričaj mi o tome..." Moj nehrišćanski cimer mi je otvarao mnoga vrata samo zbog one Biblije stavljene na moj sto.

Bog će otvoriti mnoga više vrata i za tebe, samo ako Ga za to zamoliš. ◀

Izvor: Iskre 3/1988.

UZROCI POTOPA

Voren Berkli

Kad počneš čitati Bibliju i kreneš ispočetka sa Postanjem (Prvom knjigom Mojsijevom), saznaš da je Bog stvorio nebesa i zemlju te da je na svoju sliku stvorio i čoveka. Postavio ga je u vrt i dao mu pogodnu družicu. Bili su blagoslovljeni od Boga i uživali su u životu bez srama pre nego što su odabrali greh. Adam i Eva su tako uživali u mirnom životu sve dok nisu odbili poslušnost Bogu, šta je za posledicu imalo njihovo proterivanje iz Edemskog vrta. Adamu i Evi su se rodila deca, no Kajin je ubio Avelja. Peta glava Prve knjige Mojsijeve je pisani izvještaj o Adamovom plemenu, od Sita do Noja. U petom poglavlju ove knjige primetićeš kako se spominje tuce ljudi, no samo za jednog se kaže da je "hodao s Bogom". Njegovo ime je Enoh.

A onda dolaziš do vremena (1. Moj. 6) kada je zlo bilo rašireno u tolikoj meri, kada je greh postao tako popularan da je postao sastavni deo svakodnevnog života. A Bog je posmatrao. I *"pokaja se Gospod što je stvorio čoveka na zemlji, i bi mu žao u srcu"* (1. Moj. 6:6).

Bog je poslao vodeni potop kako bi uništio i očistio zemlju. Preživeli su jedino Noje i članovi njegove najbliže porodice, kako bi započeli ispočetka. Zašto se ovo dogodilo? Koji su uzroci dokumentovani u Svetom pismu? Ovde neću pokušavati dotaći svaki oblik greha koji je prevladavao u pretpotopnom razdoblju, već ću samo istaći tri uzroka, koji su očit u Prvoj knjizi Mojsijevoj 6:1-8.

"A kad se ljudi počеше množiti na zemlji, i kćeri im se narodiše. Videći sinovi Božji kćeri čovečije kako su lepe uzimaše ih za žene koje

hteše. A Gospod reče: Neće se duh moj do veka preći s ljudima, jer su telo; neka im još sto dvadeset godina. A beše tada divova na zemlji; a i posle, kad se sinovi Božji sastajahu sa kćerima čovečijim, pa im one rađahu sinove; to behu silni ljudi, od starine na glasu. I Gospod videći da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihovog svagda samo zle, pokaja se Gospod što je stvorio čoveka na zemlji, i bi mu žao u srcu. I reče Gospod: Hoću da istrebim sa zemlje ljude, koje sam stvorio, od čoveka do stoke i do sitne životinje i do ptica nebeskih; jer se kajem što sam ih stvorio. Ali Noje nađe milost pred Gospodom. " (1. Moj. 6:1-8)

1) Brak bez zrelosti

Kako su se sklapali brakovi u predpotopnom razdoblju? Muškarci bi videli lepe žene i uzimali bi ih za sebe. Isus govori o ovome kad kaže: *"Jeđahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do onog dana kad Noje uđe u kovčeg, i dođe potop i pogubi sve."* (Luka 17:27).

Ne verujem da Biblija preporučuje nešto što ljudi zovu "ljubav na prvi pogled". Znam da postoje priče ljudi sa sentimentalnom i romantičnom notom, poput one: "Kad sam prvi put video Matildu, znao sam da će mi biti žena." Ja, takođe, mogu poverovati, da dvoje ljudi započne odnos temeljen na ničem drugom do na fizičkoj privlačnosti. No, oni potom uđu u jedan odnos koji traje i napreduje. Uspešni brakovi ne sazrevaju i ne postaju trajni zbog fizičke privlačnosti! "Ljubav na prvi pogled" nije biblijski ideal za početak braka. Očaranost fizičkom lepotom i šarmom može biti podloga za dobre pesme i filmove, ali nikad snaga ili veza pravog braka.

Šta bi muškarac trebalo da traži? *"... Nego u tajnom čoveku srca, u jednakosti krotkog i tihog duha, što je pred Bogom mnogoceno."* (1. Pet. 3:4)

Lepota, akademsko dostignuće, bogatstvo, talenat, društveni šarm i popularnost - sve ovo zajedno ne može se uporediti sa karakterom neke osobe. (Idući put kad budeš čitao tekst u Pričama 31, obrati pažnju na to da tekst ne daje nikakav nagoveštaj ili podrazumevanje ženinog izgleda, već samo njezino srce i odgovorno ponašanje.)

Ovo ne znači su dobre žene ili muškarci, oni

ružniji! Ne! Pismo ne preporučuje da moraš ignorisati fizičku lepotu. No ta lepota mora biti stavljena u perspektivu i da bude sekundarna u odnosu na nečiji karakter. Najuzvišenija vrsta lepote je ona "skrivena osoba srca". (Vidi Pri. 12:26)

Jedan vid grešnosti kod muškaraca koji je doveo do velikog potopa je bilo to da je tražio partnera na temelju telesnosti, iz želje da se zadovolji samo njegova lična seksualna požuda.

2) Popularnost bez pobožnosti

Vladajući muškarci onog vremena bili su "stari heroji, slavni ljudi". Ne kao Enoh, koji je hodao s Bogom (1. Moj. 5:22,24) i Noje koji je poslušno odgovorio na milost Božju (1. Moj. 6:8-22) ovi ljudi su bili vođeni samouzdizanjem, ambicijom da dominiraju i osvajaju, da budu poznati i hvaljeni od svih muškaraca. Bili su spremni i na bezbožne saveze, korišćenje fizičkog nasilja, izbegavanje Boga i njegovog moralnog reda, jer je njihova popularnost bila jedino za čim su stremili.

Isto zlo je bilo očito i nakon poplave. Muškarci su se okupili i razmišljali: *"Hajde da saizdamo grad i kulu, kojoj će vrh biti do neba, da stečemo sebi ime, da se ne bismo rasejali po zemlji..."* (1. Moj. 11:4). *"Oholost dolazi pred pogibao, i ponosit duh pred propast. Bolje je biti poniznog duha s krotkima nego deliti plen s oholima. Ko pazi na reč, nalazi dobro, i ko se uzda u Gospoda, blago njemu."* (Pri. 16:18-20).

Kada težimo našoj vlastitoj popularnosti, to samouzdizanje nas postavlja na zastrašujuće duhovno tlo. Samopromovisanje je neprijatno za Gospoda, uvredljivo za druge, moralno razarajuće i često kontraproduktivno. Preterani ponos upućuje nas na krajnju pobunu protiv Boga. Pavle je pisao o *"sinu bezakonja, sinu pogiblom"*, koji će se usprotiviti i izdići sebe samoga iznad svega pokazujući sebe kao da je Bog (2. Sol. 2:4).

Kako bi izbegao ovo zlo (lični ponos, naduven duh) sledi Hrista koji je rekao: *"jer sam krotak i smeran u srcu,"* (Mt. 11:29) I, *"Budite mišljenja Hrista Isusa... (Ne činite) ništa uz prkos ili za praznu slavu, nego u poniznosti držite jedan drugoga za većeg od sebe"* (Fil. 2:5,3). Ponos bez pobožnosti i straha Božjeg izazvaće poplavu narušenih odnosa i greha u tvom životu

sa nesagledivim posledicama.

3) Razmišljanje bez istine

"I Gospod videći da je nevaljalstvo ljudsko veliko na zemlji, i da su sve misli srca njihovog svagda samo zle." (1. Moj. 6:5)

Ovo nisu povremene zle misli, koje se odmah odbace. Pogledaj šta je Bog vidio. *"... da su sve misli srca njihovog svagda samo zle."* Ovo je vrlo značajna izjava: Samo zlo, svo vreme! Dopustiti tvom umu da bude pod zlim uticajem; dopustiti da te zlo proguta; šta u stvari znači zlo misliti, zlo sanjati, govoriti, živeti - to je srž ove vrste greha.

Jedan od drugih opisa ljudskog zla u Bibliji nalazimo u Isaiji 59. Poglavlje počinje sa dobro poznatom potvrdom kako nas greh odvaja od Boga. Kroz ostatak poglavlja, daju se specifične definicije greha: nepoštenje, nasilje, ugnjetavanje, revolt. No, u sredini ovog poglavlja, ima jedna izjava u 7. stihu: *"...misli su njihove bezakonje."* Greh koji čine svoju pravu snagu crpi iz greha o kome razmišljaju. Misli koje nisu vođene Božjim istinama, već pune razmišljanja o bezakonju - uzrokuju poplavu greha sa užasnim posledicama. Isus je rekao da *"iznutra"* dolaze sva zla u ljudskom ponašanju. (Mk. 7:20-23).

Kako bismo ovo izbegli, *"Svrh svega što se čuva čuvaj srce svoje, jer iz njega izlazi život."* (Pri. 4:23). Moja je odgovornost da sačuvam svoj um, da živim prema Božjim istinama, samo tako sam sebe mogu sačuvati od mnogih đavoljih napastvovanja.

* * *

Šta se to dogodilo da je bilo toliko loše da je Bog poslao veliki potop? Izbori bračnih partnera bez zrelog razmatranja karaktera; traženje lične popularnosti ali bez ikakvog straha Božijeg, delovanje ljudskog uma, nedostatak vladavine božanske istine. Ove stvari jednako su pogubne i u današnjem vremenu. No Isus je položio svoj život, kako mi ne bismo morali živeti destruktivnim i nepokornim životima. Kao i Noje, i mi možemo pronaći tu milost, postupiti po njoj i biti spašeni.

"Verom Noje primivši zapovest i pobojavši se onog što još ne vide, načini kovčeg za spasenje doma svog, kojim osudi sav svet, i posta

naslednik pravde po veri. (Jev. 11:7) ◀

Izvor: časopis "Abundant Life, Vol. 39, No. 2, 2004.
Preveo: Ante Miliša.

CYBERSEX

Mark Hinds

- Blud preko Interneta

Ranih osamdesetih godina skovan je termin "cyber-space" (kibernetički prostor). Grčki prefiks "cyber" može označavati nekakvu centralizovanu kontrolu moći. Internet, sa svojim širom sveta rasprostranjenim mrežama centralizuje širenje informacija. Sa kompjutera priključenog na Internet možemo pročitati sve veće novine u svetu, srediti naše tekuće račune, videti vremensku prognozu za kojigod deo sveta, kao i videti dokle je stigla naša pošiljka sa UPS-om. Možemo razgovarati sa prijateljima i porodicom širom sveta, komunicirajući e-mailom, brzim porukama ili putem video veze. I sve to iz privatnosti svoga doma.

Tamo u ranim devedesetim skovan je i termin "cybersex". Moderna komunikacija neometana geografskim granicama i daleko od javnosti dala je podstrek raznim seksualno orijentisanim konverzacijama i razmenama. Čat prostorije (Chat-rooms - prostori za interaktivne grupne diskusije u realnom vremenu) - postali su raj, kako za stare tako i za mlade. Bilo ko ko zna surfovati po Internetu može pronaći čatove, i utipkavanjem odgovarajućih tekstualnih sadržaja naći put do seksualno eksplicitne konverzacije te iskusiti cybersex. I sve ovo opet iz privatnosti svog vlastitog doma.

Nekima "digitalni seks" putem kompjutera možda neće izgledati kao nešto strašno, no to je greh ništa manje od fizički nedopuštenog seksa i sigurno ništa manje opasan. Iz tako nečeg izvanrednog kao šta je Internet, sada se pojavilo još jedno zlo oružje sotone. Cybersex je seks uma pri kojem se koristi seksualno eksplicitan jezik, tzv. "prljava govora", koji hrani seksualnu požudu i maštanje.

Naravno, Biblija specifično ne spominje nigde

reč cybersex, ali ona jasno zabranjuje ponašanje koje se neizbežno krije iza njega. Isus kaže da je "svaki koji pogleda na ženu sa željom" počinio greh u srcu." (Matej 5:28). Kod cybersexa nema fizičkog angažovanja tela u seksualnu aktivnost, no ima angažovanja srca. (Vidi Matej 15:19). Meditiranje nad seksualno sugestivnim govorom ili slikama teško da se može smatrati kao nešto plemenito, čisto, ljupko, ili vredno divljenja i pohvale (Vidi u Filipljanima 4:8).

Mladi ljudi su pogotovo skloni cybersex-u. Prosečni, Internetu vični tinejdžer konstantno kontaktira svoje prijatelje elektronskim putem. Sigurno da neće isključivo diskutovati šta imaju za domaći zadatak ili najnovije vesti iz škole. Mnogi borave u čat prostorijama razgovarajući šta seksualno žele raditi jedni drugima, koristeći pritom tako slikovit govor koji bi šokirao i iz čarapa istresao njihove roditelje. Roditelji moraju biti svesni ove opasnosti i znati da će odgovornost i roditeljski nadzor kompjutera svoje dece biti dobar razlog da se odbije iskušenje. Ne propustite pregledati "history folder" Internet pretraživača, koji će vam pokazati stranice koje su deca pregledala na Internetu. Ako ne znate kako to uraditi - pitajte nekoga. Jasno dajte do znanja deci da ne smeju brisati taj folder i njegov sadržaj i da ga vi redovno pregledate. Dete koje radi samo dopuštene stvari neće imati razloga da se boji vaše provere!

No, seksualno eksplicitna čat konverzacija u realnom vremenu, može biti iskušenje i za odrasle takođe. I to zato šta je sve tako anonimno, i ti možeš biti ko god želiš. Polućelav srednjovečni muškarac pretvara se u snažnog tridesetogodišnjaka. Žena prosečnog izgleda predstavlja se kao striptizeta u noćnom klubu te automatski privlači mnoge da sa njom nastave on-lajn konverzaciju. No, to može ići i u drugom smeru. Odrasla osoba se privremeno može pretvoriti u petnaestogodišnjaka u potrazi za naivnim tinejdžerom. U maju 2002. godine, devojčica iz šestog razreda se povezala sa pedofilom od 25 godina putem čat prostorije. Susreli su se u jednom šoping centru, gde ju je on silovao i ubio.

Možda je teško za bračne drugove da kontrolišu jedno drugo, no ako vidiš kako ti suprug ustaje usred noći, provodi neuobičajeno puno vremena za kompjuterom, možda ne bi bilo loše da proveriš njegov *Internet History folder*. Cybersex je napravio pustoš u velikom broju

brakova, razorivši njegov temelj - ono vitalno poverenje koje mora postojati između muža i žene. Uništena je i intima među njima koja je održavala to poverenje.

I nemoj misliti da tvoja cybersex ovisnost ne može prerasti u stvarnu vezu. Znam jednu ženu koja se udala za čoveka, koji održava svoje seksualno eksplicitne konverzacije na čatu sa drugom ženom koja živi hiljadama milja daleko, on je to pretvorio u stvarne sastanke preljuje, i tako varao svoju ženu. Solomun je dobro rekao "*Hoće li ko uzeti ognja u nedra, a haljine da mu se ne upale?*" (Priče 6:27). Provođenje vremena na Internetu u čat prostorijama ili na porno sajtovima je igranje sa vatrom. Dragi moji, nemojte ni započinjati sa time!

Iako je Internet izuzetna alatka za dobrobit čovečanstva, njegova tamna strana se uvukla duboko u našu kulturu. Božja Reč, čija je primena neprolazna, i koja je nadživela mnoge godine kulturnih promena i čudljivih uticaja, jasno osuđuje cybersex i poručuje: "*Kloni se svake seksualne nemoralnosti!*" ◀

Izvor: Časopis "Abundant Life", Broj 38. 6-7, 2003.
Preveo: Ante Miliša.

BEZ KOMPROMISA

(1. deo)

Melodi Grin

Odlomak iz knjige "No Compromise" (Bez kompromisa) autorke Melodi Grin.

Gospode, pomози mi opet!

Isuse moj, molim Te izlij svoj snažan život na mene... Gotovo da sam mrtav i treba mi želja da budem blizu Tebe. Molim te Bože, znaš da sam sasvim ozbiljan. Pošalji svog anđela da mi odgovori...(Molitva iz dnevnika Kit Grina)

Jedne večeri februara 1979. godine, Kit je švrljao kroz svoje police sa knjigama - vadeći knjige i brzo prelazeći preko nekoliko stranica svake od njih. Primetila sam da je tako uporno radio, sve dok nije došao do jedne knjige koja mu je izgleda privukla pažnju. Poneo ju je do svoje omiljene stolice - pet dolara vrednog

Naugahajd naslonjača koji smo "usvojili" u prodavnici polovnih stvari - i izvalio se da čita neko vreme. Nasmejala sam se i klimnula glavom. Kit se uvek hvatao knjiga koje bi mene preplašile već samom svojom debljinom.

Čini mi se da nije pročitao ni pola odlomka, kad me pozvao.

"Mel, sećaš li se ove knjige?" Nije mi izgledala poznato. "Ne, a o čemu je?" "O probuđenjima! Ali o onim stvarnim!" Prisetila sam se o čemu je govorio. Knjiga se zvala "Lekcije o probuđenju", a napisao ju je Čarls Fini, poznati vođa duhovnog probuđenja iz devetnaestog veka. Jedne me je noći, otprilike pre godinu dana, Kit nazvao sa puta jecajući u telefon. Pročitao mi je celi odlomak te knjige preko telefona! U poslednje vreme je dosta čitao Finija, a večeras je otkrio ponovo baš ovu knjigu.

Sada se vratio svom čitanju, a ja sam se spremila za krevet - pretpostavljajući da nije bilo dugih odlomaka za glasno čitanje.

Kad sam ušetala u dnevnu sobu da kažem laku noć, Kit je još uvek bio zaokupljen čitanjem. No, sada se već izraz na njegovom licu promenio od uzbuđenosti ka trezvenosti. Toliko je bio zaokupiran čitanjem da mi je jedva promrmljao pozdrav za laku noć. Otišla sam u spavaću sobu i ugasila svetlo.

Sledeća stvar koje se sećam bila je da me je Kit tresao da se probudim. Bila sam sva mamurna od sna i jedva sam mogla razumeti šta mi je govorio.

"Mel, probudi se, moraš se probuditi."

"Uh... zašto?"

"Dogodilo se! Ustani. Imaćemo poseban sastanak odmah sada!"

Naši glasovi su probudili Josiju i počeo je plakati kako bi privukao moju pažnju. Jedva da je bilo svanulo i kroz izmaglicu moje teturavosti pitala sam se, šta je to odjednom spopalo Kita.

"Moram ići i reći drugima," rekao je. "Vratiću se."

Kako sam svoju pažnju usmerila na Josiju, prednja vrata su se zalupila i Kit je otišao u svetlost sivoga jutra. Prvo mesto do kojeg je otišao bili su: Vejn Dilard (Wayne Dillard) i

nekoliko drugih muškaraca, koji su živeli u jednoj kući do naše a bili su probuđeni na isti način kao i ja. Vejn mi je kasnije rekao šta se desilo kad je Kit protresao njega da se probudi.

"Čim sam napola otvorio svoje oči, mogao sam videti njegovo lice - izgledalo je kao da se smeje iznutra. Bio je sav ozaren."

"Vejn, ustani!" rekao je Kit. "Moramo održati sastanak." "U redu," progundao je, "no, koliko je sati?" "Okolo šest. Slušaj, bio sam napolju u "Nojevom kovčegu" (*ime zgrade u kojoj je bila škola i crkva*) i molio celu noć. I upravo sam spašen." "Šta si?"

"Upravo sam spašen!"

Kad su već u svih sedam kuća čuli za poseban sastanak koji je trebalo da imamo, naša zajednica je zujala od radoznalosti. Održavanje rano-jutarnjeg sastanka je samo po sebi bilo šok. Obično niko ne bi ni video Kita pre deset sati, zbog njegovog radnog rasporeda do kasnih noćnih sati. Posmatrala sam kako svako tiho i nekako besciljno ulazi u školsku prostoriju - međusobno razmenjujući upitne poglede. Izgledalo je kao da je nas svih sedamdeset bilo natrpano u dnevnu sobu, neki su čak prelazili i u hodnik kuhinje, uznemireno čekajući da saznaju šta se dešavalo.

Čim sam videla Kitovo lice, znala sam da se nešto veliko dešavalo. Oči su mu bile tako čiste i sjajne zračeći širokim osmehom. Nešto mu se dogodilo!

"Vi dobro znate kako sam se ja borio sa mnogo pitanja u vezi sa mojom službom i Gospodnjom voljom za moj život," počeo je. Zaista sam želeo da mi Bog postane nekako više stvaran. Eto, cele sam noći bio budan u "Nojevom kovčegu" i Bog mi je pokazao toliko greha u mom životu da sam proveo celu noć plačući i vapeći Gospodu. Rekao sam Gospodu da neću otići dok ne dobijem odgovore, bez obzira koliko vremena to potrajalo. I konačno se dogodilo. Doživeo sam dodir Gospodnji kao nikad u svom životu. I znam da sam upravo spašen - od sinoć sam spašen."

Kitove reči su zabezeknule sve nas, a ponajviše mene samu. Mogla sam čitati izraz na njihovim licima. Upravo spašen? Mislila sam, šta si dosad bio ako nisi bio spašen? No, Kit je samo nastavio da govori, ili ignorišući ili ne videći širom raširene oči i iznenađenje na našim

licima. "Prošle noći sam čitao Finija i jednostavno nisam mogao preći preko članka **"Oranje krčevine"** (zapuštene njive, tzv. "parlaga"). Bog me uverio da u mom životu postoji previše neobrađenog zemljišta koje je tvrdo i zaraslo i čeka da bude obrađeno za Njega..."

Radost u Kitovim očima nadvila se nad svima, te kako su im se oči počele puniti suzama. Trepćući očima prema njima, Kit je izvadio nekoliko stranica papira iz svoje Biblije, razvio ih i nastavio da govori.

"Ja sam već sravnio ove stvari pred Bogom, a sada želim da se ispovediti i pred vama i tražim vaše oprostjenje, jer su moji gresi imali uticaja i na vas. Pre svega, znam da nisam bio dobar vođa. Neke od vas sam ranio svojim rečima i svojim jadnim ponašanjima..."

Tu se Kit zaista slomio i počeo plakati, no dovoljno se kontrolišući da je uspeo da nastaviti govor.

"Bog mi je takođe pokazao područja ponosa i nevere u mom životu. Ne čitam Bibliju dovoljno, niti dovoljno molim. I tako sam nedisciplinovan. Bio sam loš primer svima vama. Nemam izgovora osim onog da sam lenj i da više volim samog sebe nego što stvarno volim Boga..."

Govorio je tako nekoliko minuta, izlivajući svoje srce i plačući.

"Još jedno područje koje mi je Bog pokazao jest područje mog nepoverenja u Njega za finansije. Javnosti smo prvo besplatno ponudili kasetu mog koncerta "Isus Severozapad". Međutim, u našem poslednjem biltenu, rekli smo da ćemo je poslati besplatno ili za donacije. Gospod mi je pokazao da nije trebalo pominjati donacije nakon obećanja da nećemo tražiti novac za kasetu, tako da ćemo iz ovih stopa svakome ko je naručio kasetu vratiti njegov novac.

"Znam da je moj greh slomio Bogu srce. Znam da je povredio vas takođe - i jako, jako mi je žao. Nisam dostojan da nosim sveto ime **Hrišćanin**. Molim vas, oprostite mi..."

Kit je onda uzeo Bibliju i čitao tekst iz Hošee. *"Sejte pravdu, želite milost; orite krčevinu, jer je vreme da tražite Gospoda, da bi došao i podaždio vam pravdom."* (Osija 10:12).

Potom je nastavio: "Krčevina je zemljište koje je

nekad bilo obrađivano, no otada je postalo tvrdo i beskorisno. Pre no šta može ponovo primiti seme, mora biti izorano i omekšano. Fini kaže da za izorati krčevinu u našem srcu, moramo pažljivo ispitati naše motive, naša dela i stanje uma."

A onda je, uzimajući Finijevu knjigu, Kit čitao svima. "Mnogo ljudi nikad ne razmišljaju da ovo učine. Ne obraćaju pažnju na svoja vlastita srca, i nikad ne znaju je li sve u redu ili nije u njihovom hodu sa Gospodom - donose li plodove ili su potpuno neplodni."

Kit je objasnio dve vrste greha o kojima Fini govori. O "nakupljenim gresima", to su učinjene stvari i dela koje nismo smeli činiti, i za njih se nikad nismo pokajali - priznali pred Gospodom. Na Finijevoj listi je tu bilo: laganje, varanje, ogovaranje, gubljenje vremena, klevetanje drugih, ljubav za materijalne stvari, taština, zavist, gorčina, licemerstvo, rđav temperament i ometanje korisnosti drugih. Kit je dodao par područja koja Fini nije spomenuo, jednostavno zato što nisu bila toliko rasprostranjena u Finijevo vreme, kao šta su seksualni greh, droge i upletenost u lažne religije - ili praznoverje.

I kao da to nije bilo dovoljno, postoje takođe i "gresi propusta" - stvari koje bi trebalo da radimo, a ne radimo. U ovo su uključeni nedostatak ljubavi za Boga, za Bibliju, za molitvu, za siromašne i ljude u potrebi, za izgubljene oko nas i u stranim zemljama. Navedeni su takođe gresi nezahvalnosti, zanemarivanje pažnje kod naših reči i dela, i zanemarivanje samoodricanja.

Onda Fini opet kaže: "Mnogi koji izjavljuju da su hrišćani, voljni su uraditi gotovo bilo šta u veri, ali da to ne uključuje samoodricanje. Toliko su daleko od shvatanja da je samoodricanje prvi uslov za učenje (sleđenje Hrista), tako da oni uopšte i ne znaju šta je to (slediti Hrista)!"

Dok je Kit govorio, celu me obuhvatio čudan osećaj. Umesto razmišljanja da su stvari koje je uradio tako grozne, zatekla sam samu sebe kako ispitujem svoje vlastito srce, misleći, ako je Bog usmerio reflektor na Kita, šta to sve znači za mene? I već sam počela da sastavljam svoju duhovnu listu. Dugu listu...

Kit je nastavio glasno nam čitajući celi odlomak. To je bio pravi "koncept" za ispitivanje naših srca, tačku po tačku. Fini je rekao da "uopštena

priznanja" nisu dovoljno dobra. S obzirom da su naši gresi počinjeni jedan po jedan, koliko god je to moguće treba da budu i okajani jedan po jedan - priznajući Bogu one grehe počinjene prema Njemu, i priznajući drugim ljudima grehe koje smo počinili prema njima. Površnost i prečice nisu dozvoljene - ne zadovoljavaju Boga! Kit je onda napravio malu pauzu, i izgledalo je da je duboko udahnuo pre negoli je nastavio.

"Ja verujem da Bog želi uraditi nešto moćno u životima svih nas. Ono šta je Bog uradio za mene, On želi uraditi i za vas. On želi da svi imamo čista srca, koja su blaga i otvorena za njega. Mi se svi moramo poniziti i obraditi "krčevinu" u našim srcima, kako bi Bog mogao biti proslavljen. Verujem da svi treba da prokrčimo svoj put do Boga. Stvarno mislim da bi svi trebalo za to i da molimo..."

Svi su sagнули svoje glave i zatvorili oči. A onda je Kit počeo moliti vrlo snažnu molitvu i čutanje se nadvilo nad celom sobom. U trenutku je nešto počelo da se događa.

Odjednom je jedna žena počela da plače. Bila je sedela na podu, a sada je ležala licem nadole, celo joj se telo kovitalo od nekontrolisanih jecaja, plakala je. Još nekoliko osoba je počelo jecati, i sledeće šta se moglo videti je da smo svi bili na podu, plačući i vapeći Bogu. U stvari, neki od nas su verovatno mogli uraditi nešto više od jadikovanja. Osećaji su bili tako duboki da je bilo teško pretvoriti ih u reči. To je bilo vreme grčeva u želucu i traženja (*preispitivanja*) vlastite duše. Zvuk plača je počeo da se pojačava i ispunjava prostoriju - i to je trajalo, i trajalo.

Nakon dugo vremena, Kit je od svakoga tražio da ode i provede neko vreme nasamo sa Bogom. "Idite kući i neka svako napravi svoju listu. Izlistajte svako područje greha koje vam Gospod pokazuje i koje će nastaviti da vam pokazuje. Neka lista bude detaljna. Neka Gospod svojim reflektorom osvetli dubinu vaših srca."

Ponovno smo se sastali te večeri kao tokom nekoliko narednih dana - danju i noću. Satima bi molili, plakali i ponizno iznosili svoju priznanja. Svako je bio slomljen. Svi su pročitali listu svojih greha i tražili oprost od Boga i onih koji su tim gresima bili pogođeni. Moglo se osetiti tako čudesno Božje prisustvo u prostoriji, koje je ponekad bilo tako nadmoćno. I sve

češće bi, nakon šta je neko podelio svoje grehe, suze žalosti zamenile suze radosnice - čak i smeh, nakon šta su dopreli do Boga daleko dublje nego ikad pre. Rekli su kako su se osećali očišćeni i osveženi na jedan sasvim novi način - kao da su im duše ponovo oživele i veliki teret je skinut sa njihovih ramena. Izgledalo je, da se to jednom po jednom, događalo svima. Kad kažem svima, mislim svima osim meni.

Nakon nekoliko dana, toliko je ljudi osetilo svoj "proboj" prema Bogu, da sam počela da brinem i pitala se: "Kada ću i ja to isto doživeti?"

Kit se takođe počeo brinuti za mene. Došao bi do mene dok sam ležala na podu moleći i rekao: "Osećaš li da si blizu proboja?" Toliko je bio uzbuđen, jer je i on dugo čekao da se probuđenje desi i meni, te je želeo biti siguran da se zaista nešto događa sa mnom... ◀

(Nastavak u sledećem broju)

Izvor: www.lastdaysministries.org.

Kit Grin je zajedno sa svojom suprugom Melodi u kasnim sedamdesetim osnovao misiju "Last Days Ministries". Kit je nastupao kao reformator koji je pokušao očistiti crkvu od nebiblijskih navika i učenja, dok je Kitova muzika lirska mešavina tzv.

Isusovog protestnog pokreta (Jesus movement) i evanđeoskih pisanih radova 19 veka. (Neke od Kitovih pesama možete preslušati sa www.lastdaysministries.org/keith/music.html.)

Kitove pesme su često rađane u njegovim vlastitim duhovnim borbama. Upirao bi prstom u samoga sebe, stvarajući poeziju - a ostavljajući istovremeno prostora za Boga da ubedi i ostale, takođe. Znao je da je put do raja često vijuga kroz blatnjave doline, i nije video nikakve vrednosti da stvari prikaže drukčije.

Za Kita, susresti Isusa je jedna stvar. Postati kao On je nešto drugo. Nakon godina nastojanja da oceni svoju svetost u odnosu na Božju, sumnjajući ponekad u svoju vlastitu spašenost, Kit je došao do dubljeg razumevanja Isusove žrtve na krstu - kako bi mu oprostio grehe i odenuo ga u svoju pravednost. Nije da je Kit postao manje zabrinut svojom

čistoćom i svetošću, već je sad bio više motivisan ljubavlju nego strahom u svom sleđenju Hrista. 28. jula, 1982. godine, avion kojim je Kit putovao se srušio. Kit je otišao kući, da bude sa svojim Isusom. Nesreća je takođe uzela život njegovom trogodišnjem sinu Josiji, i dvogodišnjoj kćerki Betani. Melodi je bila kod kuće sa njihovim jednogodišnjim detetom, Rebekom, a takođe je bila u šestoj sedmici trudnoće sa njihovim četvrtim detetom, Rejčel. Kitu je bilo samo 28 godina.

misaone refleksije

NE ZABORAVI

M. Gut i A. Jarm

Daj,
ali ne zaboravi da primaš!

Govori,
ali ne zaboravi da slušaš!

Razmišljaj,
ali ne zaboravi da moliš!

Moli,
ali ne zaboravi da radiš!

Radi,
ali ne zaboravi da slaviš!

Oslobodi se,
ali ne zaboravi da poslušaj!

Veruj u nebo,
ali stoj čvrsto na zemlji!

MALI VERNIK

Preuzeto sa Interneta

Živeli jednom u utrobi trudne žene dva embriona...

Jedan od njih beše mali vernik a drugi beše mali skeptik.

Skeptik upita vernika: "Da li ti zaista veruješ u život posle rođenja?"

Mali vernik će na to: "Da svakako, kako da ne.

Mi postojimo ovde samo zato da bi rasli i pripremali se za život posle rođenja, da budemo dovoljno jaki za ono što nas čeka posle."

Mali skeptik će na to: "Svašta, takvo nešto ne postoji. Kako bi uopšte trebao da izgleda taj život posle rođenja?"

Mali vernik: "Ni ja to ne znam tačno, ali sigurno će tamo biti mnogo jasnije nego ovde. Možda ćemo tamo trčati, poskakivati i jesti ustima."

Mali skeptik: "To je glupost! Poskakivati, trčati... to se ne može. Jestu ustima, kakvo smešno očekivanje. Postoji pupčana vrpca, kojom se hranimo i koja nam daje život. Osim toga nemoguće je verovati, da postoji život posle rođenja, zato što je pupčana vrpca vrlo kratka."

Mali vernik: "Oh, zaista je moguće. Biće to zasigurno, mnogo drugačije nego ovde, teško je i zamisliti sve to."

Mali skeptik: Još se nikada niko nije vratio posle porođaja. Porođajem se naš život završava. A život je jedno mučenje, sav je u mraku."

Mali vernik: "Iako tačno ne znam kako će tamo biti, kakav će biti taj život posle rođenja, u svakom slučaju biće tu moja majka, a ona će se za nas pobrinuti i uvek nam pomagati."

Mali skeptik: "Majka?! Ti veruješ u nekakvu majku? A gde je?"

Mali vernik: "Pa ovde svuda oko nas. Jesmo i živimo u njoj i preko nje. Bez nje uopšte ne bi postojali niti mogli živeti."

Mali skeptik: "Glupost! Ništa od neke majke još nisam video, oko nas je samo mrak a to znači da majka ne može ni postojati."

Mali vernik: "Nekad, kada smo potpuno tihi, mogu čuti njeno pevušenje, ili osećati kada mazi naš svet. U svakom slučaju ja verujem, da će naš pravi život početi tek posle rođenja!"

"Kako može čovek da se rodi kad je star? Zar može po drugi put da uđe u utrobu svoje majke i da se rodi? Odgovori Isus: zaista, zaista, kažem ti, ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Božije. Što je rođeno od tela - telo je, a što je rođeno od Duha - duh je..."

"A svima, koji ga primiše, dade moć da

postanu deca Božija, - onima što veruju u njegovo ime, koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tela, ni od muževljeve volje - nego od Boga..." (Jn. 3:4-6; 1:12-13 EČ)

Smešna strana...

VEĆA RUKA

Učiteljica nedeljne škole je na kraju časa je iznela veliku koricu sa bombonama da počasti decu u ime svog rođendana.

Prinevši koricu punu bombona jednoj devojčici, reče joj: "Uzmi, koliko god želiš!"

"Koliko god želim?", upita devojčica.

"Da, koliko god možeš zahvatiti rukom," odgovori učiteljica.

"Sačekajte, da odem po mog tatu!", odvrati uzbuđeno devojčica.

"Pa, zašto po tatu?" zbunjeno će učiteljica.

"Moj tata ima veću ruku!" da brzi odgovor devojčica.

ŽRTVA ILI PRILOG

Učitelj nedeljne škole pokušava da deci objasni razliku između žrtve i priloga:

"Vidite deco, to vam je slično tome kada vaša majka za večeru spremi slasno pečeno pile. Majka na vaš tanjir stavi parče finog ukusnog belog mesa, ali umesto da ga vi pojedete, vi ga kradom sa svog tanjira smotate da bi ste ga kasnije dali svom psu. Vaša majka to primeti i kaže: 'E, vala nećeš!' I uzme vam to parče mesa i vrati ga na vaš tanjir. Posle večere, majka vam da tanjir pun kostiju za psa. Dok taj tanjir istresate pred vaše ljubljeno kuće vi mu kažete: 'Žao mi je, ali ja za tebe danas nemam žrtvu, imam samo prilog.' Dakle, to je ta razlika između žrtve i priloga..."

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net/>